

Miljøministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Sendt pr mail til mim@min.dk med kopi til jacbe@mfvm.dk og dahmo@mfvm.dk

12.februar

2121

Høringssvar til "Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om skove, dyrevelfærdsloven, lov om mark- og vejfred og færdselsloven i offentlig høring (Etablering af naturnationalparker m.v) Journalnummer 2020-5425

Hos Dansk Rideforbund og Dansk Islandshesteforening er glæden stor over at regeringen sammen med SF, Enhedslisten, de Radikale og Alternativet har landet en aftale der sikrer større biodiversitet i Danmark.

Rideorganisationerne er glade for naturen, der er vækst i naturridning, og vi vil gerne medvirke til aktivt at udvikle og styrke biodiversiteten overalt i Danmark – ikke kun på de statsejede arealer.

Det er væsentligt for befolkningens forståelse for og kærlighed til naturen, at vi kommer ud i naturen på mange forskellige måder.

Derfor mener vi, at naturnationalparkerne skal etableres således, at de er forenelige med øvrige samfundsinteresser – herunder friluftslivet!

Adgang.

Lovgivningsmæssigt diskrimineres rytterne i Naturbeskyttelsesloven. Vi kan som den eneste brugergruppe som udgangspunkt ikke færdes i private skove, og vi kan med skiltning hindres adgang på markveje og stier.

Af samme grund søger vi ofte mod de statsejede arealer, da vi lovmæssigt har ret til at være der.

Denne imødekommenhed er lovudkastet for naturnationalparkerne ved at fjerne, da et af hovedelementerne i lovudkastet er, at der skal etableres hegn om hele naturnationalparken og udsættes store planteædere.

Denne tilgang til at løfte biodiversiteten vil få katastrofale konsekvenser for det samlede friluftsliv – ikke kun for rytterne.

Det hævdes, at den rekreative brug af naturnationalparkerne kan være den samme fremover som den er nu, men det er ikke sandt, hvis hele naturnationalparken hegnes.

For langt de fleste ryttere vil indhegninger med "vilde heste", kvæg, bison eller elge være det samme som at vi mister vores reelle tilgængelighed til området – og så er det for så vidt ligegyldigt, om vi lovmæssigt får adgang til områderne.

Ridende kan på ingen måde sikkert færdes i indhegninger med "vilde" heste. Hestes naturlige flokadfærd gør det simpelthen ikke muligt. Hingste kan forsøge at bedække hopper, og alle ryttere kan risikere enten at blive angrebet af, eller blive udsat for rekruttering til, flokken.

Derfor vil indhegninger med "vilde heste" være en direkte hindring for ryttere og for hestevognskørsel.

Dette er også én af konklusionerne i et notat som Københavns Universitet har lavet for Naturstyrelsen. [Notat om mulige konflikter ved mødet mellem besøgende og dyr](#) (se side 23).

Af samme årsag har denne type indhegninger derfor altid medført enten omlægninger af stier eller direkte adgangsforbud for ridende både i Danmark og i det øvrige EU.

Derfor ønsker vi som rideorganisationer, at der kun kommer mindre indhegninger, som vi har mulighed for at ride udenom. Det er kun en meget lille del af ryttere, der har tilstrækkelig erfaring/tilvænne heste til at ride blandt store planteædere, mens børn, rideskolernes elever, seniorer og handicappede formentlig altid vil fravælge at ride i indhegningerne. Det er således den absolut største gruppe af ryttere der reelt hindres adgang.

Hvis det fremadrettet er tanken, at hele naturnationalparker skal indhegnes, og hvis det helhjertet menes at brugerne af områderne skal have en reel tilgængelighed, så skal vi have store indhegninger med hjortevildt, som vi allerede kender det fra Jægersborg Dyrehave.

Vores ønske er endvidere, at når der fremadrettet arbejdes med at skabe mere natur og øge biodiversiteten så skal befolkningens adgang tænkes med helt fra start.

Dette kan gøres ved at lave en reel borgerinddragelse med en realistisk tidshorisont.

Vi mener, at borgerinddragelsen er meget vigtig, da det absolut ikke er samme løsning der passer alle steder. Det ser vi allerede nu med henholdsvis Gribskov og Fussingø.

Vi ønsker, at skiltningen ved indgangene tekstmæssigt skal være præcis omkring den reelle risiko, og vi ønsker en præcisering af, hvem der bærer ansvaret, hvis der sker et uheld når man færdes i en indhegning som privatperson, erhverv, medlem af en organisation eller ansat/bruger i relation til en offentlig institution.

Det bør også tydeligt fremgå af skiltning ved indgangene til indhegningerne, hvilke planteædere man kan møde. Herved kan den enkelte borger reelt vurdere, hvorvidt han/hun ønsker at tage risikoen for at færdes i det pågældende hegnede område.

Som rideorganisationer har vi en forventning om, at de kommende forvaltningsplaner bliver udarbejdet i samarbejde med de lokale, og at der kommer en anstændig høringsfrist på planerne.

Vi ønsker endvidere, at forvaltningsplanerne er tidsbegrænsede og som minimum revideres hvert 5. år, og at der fastsættes en fast plan for, hvorledes de skal evalueres.

Manglende evidens.

Som noget helt principielt ønsker rideorganisationerne at anfægte, at den endegyldige løsning på at øge biodiversiteten i naturnationalparkerne bæres af at hegne hele det afgrænsede område ind.

Det er ikke en evidensbaseret metode, hvilket også er beskrevet i den nye rapport:

[Biodiversitetseffekter af rewilding](#)

Vi anerkender, at store planteædere på udvalgte lokaliteter kan udføre en vigtig naturpleje og forøge biodiversiteten, men at basere hele fundamentet for naturnationalparker med én stor indhegning er et nationalt eksperiment på bekostning af friluftslivet og dyrevelfærden.

Synergi mellem benyttelse og beskyttelse.

Vi ser imidlertid løsningen på, hvorledes biodiversiteten kan øges i naturnationalparkerne, og vi samtidig sikkert og trygt kan få en rekreativ udnyttelse af området, og vi vil derfor gerne henstille til følgende, når lovudkastet til de kommende naturnationalparker skal behandles:

- At der ikke etableres én stor indhegning men flere små indhegninger. Herved får friluftslivet mulighed for at fravælge at færdes i indhegninger.
- Hegn kun de områder hvor det er bydende nødvendigt.
- Lav reel borgerinddragelse således de lokale er medbestemmende overfor placering af hegn og etablering af låger for det segment af brugere der vil færdes i indhegningerne.
- At der kun benyttes hjortevildt, hvis hele området skal hegnes
- At færdselsloven ikke ændres således at vejene kan hegnes

Dyrevelfærdsloven

I lovudkastet er der også beskrevet en ændring i dyrevelfærdsloven.

Rideorganisationerne finder det helt uforståeligt,

- at Miljøministeren kan overveje at dispensere Staten fra Dyrevelfærdsloven's §§ 3 og 9. To centrale paragraffer, for hele vor kulturs holdning til dyr, i menneskers varetægt. Vi kan godt kalde disse dyr "vilde", men de går i indhegninger, som mennesker, har bestemt afgrænsningen af. Det er en "menneskebeslutning" at lukke et vist antal af en vis art dyr ud – så disse dyr er i menneskers varetægt.
- at en myndighed kan og vil hæve sig over, hvorledes private i Danmark er underlagt at behandle dyr, vi har sat bag hegn og som vi har ansvaret for.
- at man i et velfærdssamfund som DK sætter økonomiske betragtninger over dyrs velfærd i en naturnationalpark, når man vel at mærke i et samfund som vores har midlerne til at drage den lovmæssige og nødvendig omsorg og tilsyn for disse dyr.

Dispenseres Staten for disse §§ (3 og 9) er der stor fare for et voldsomt skred i den øvrige befolknings holdning omkring moral og etik i forhold til, hvorledes vi drager omsorg for vores dyr.

Desuden ønsker vi, at de dyrlægerapporter, der udarbejdes på de evt. store planteædere i naturnationalparkerne, bliver offentligt tilgængelige, således der hele tiden er opmærksomhed på dyrevelfærden.

Endelig vil vi gerne henstille til, at et evt. eksperiment med rewilding i de kommende Naturnationalparker overvåges nøje, og evalueres grundigt i forhold til målsætningen.

Med venlig hilsen

Morten Schram Rodtwitt
Direktør
Dansk Ride Forbund

Kristiane Klindt
Sekretariatsleder
Dansk Islandshesteforening